

מסורת הש"ס

(א) ומתפלל ימות פ"ט... (ב) ומהלל... (ג) ומהלל... (ד) ומהלל... (ה) ומהלל... (ו) ומהלל... (ז) ומהלל... (ח) ומהלל... (ט) ומהלל... (י) ומהלל...

תורה אור השלם

- 1. והביא האיש את אשתו אל הבית והביא את פרקיה עליה עשירי... 2. ואת תורת הקצאת אשר תשמה... 3. ושבב איש אתה...

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ותפלה וי' חמת אלא דמי שמי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אליבא דרבי וכו' ונראה דרבי וכו' ע"י מה דף י"ג ע"ב מביא דהוא: ד"ה רב אשי מביא וכו' ותיורין מרבי רחמנא כן חשיב ר"ל פ"ל ויהי כמיטע פ"ה דענין מ"ג:

מנחת רש"י

דומה. לטון לטעם וזהו... 10. ואשת שבעום... לקי נתמנהו לנ נעלין כ"ד... הדרן עלך ארובה

ארוסה פרק רביעי סוטה

דומה. פירש ר"מ שמעתיין עליה בני אדם שהיא מונח כדגרסינן (ביבמות דף כה.) [ואמר רב] אריזא ומהו כה מונח בלגנה פי' מונח יומא ופולגא הוא (ע"ז שישאלו וימנו כה מונח בלגנה פי' מונח נשים שעות פשתן משור ק' מפרש בגמרת א"ר. מה שהביא רבינו

דומה ואל ישא בת דומה שזו באה מטיפה כשרה וזו באה מטיפה פסולה ור' יוחנן אמר ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה שזו עומדת בחוקת כשרות וזו אינה עומדת בחוקת כשרות מיתביה נושא אדם דומה אמר רבא ותסברא נושא לכתחלה אלא אם נשא תני נמוי בת דומה והולכתא ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה דתני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו ב: אישה מזונה בניה כשרין רוב בעילות אחר הבעל בעי רב עמרם היתה פרוצה ביותר מהו אליבא דמ"ד? אין אשה מתעברת אלא סמוך לווסתה לא תיבעי לך דלא ידע בה ולא מנשר לה כי תיבעי לך אליבא דמ"ד? אין אשה מתעברת אלא סמוך לטבילתה מאי כיון דידע בה נטורי מנשר לה או דלמא כיון דפרוצה ביותר לא תיקו: ואלו שב"ד כו': ת"ר איש מה ת"ל איש איש לרבות ד: אישת חרש ואשת שוטה ואשת שעמום ושהלך בעלה למדינת הים ושהיה חבוש בבית האסורין שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן יכול אף להשקותן ת"ל והביא האיש את אשתו ר' יוסי אומר אף להשקותה ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה במאי קא מופלגי רבנן סברי בעיני וקינא והביא ור' יוסי סבר לא בעינן וקינא והביא ת"ר: אשר תשמה אשה תחת אישה ה"ל להקיש איש לאשה ואשה לאיש הוא סומא לא היה משקה דכתיב ובעלם מעיני אישה כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה רב אשי אמר יבשם שחגרת וגידמת לא היתה שותה דכתיב והעמיד

קרא ימירא הוא לנרצה בסוף הכרעה דכמפיש רב אשי אמר כו'. מר מפרש היקשא דאיש לאשה ומר מפרש היקשא דאשה לאיש ולא פליגי: והעמיד

קבוע והוה לן למימר רוב בעילות אחר הבעל ולא שדי ליה בדדייה כ"ש התם: אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לווסתה וכו'. י"ל כגון שלא קבעה ווסת וה"ה דהמ"ל וכגון דלא קבעה ווסת לך כי תבעי לך היכא דקבעה ווסת אלא מילתא דפסיקא נקט מימיה לרבי והא אמרי' התם בפ' המפלת (נדה דף כה:) הווא שפירא דמתא לקמיה דמר שמואל אמר האי בר מ"א יומא הוא וחשיב מיזם דלולא לטבילה עד ההוא יומא ולא הוה אלא מ' יומא אמר האי בנדוזה בעל וכפתיה ואורי ותקשה למ"ד סמוך לווסתה ונראה דמ"ד סמוך לווסתה רוב עיבורין קאמר מיהו מודי דיומנן מיקרי דמיעברה נמי סמוך לטבילה או באחד מאותן הימים שנין טבילה לווסתה וכן אמר ר' יוחנן דמ"ד סמוך לטבילה: איש איש לרבות אשת חרש וכו'. נראה דעיקר קרא לא אלתערך אלא לאוסרה לבעל ולבעל ע"י קינו זה אכל משום לפוסלה מכתובתה לא לרך קרא דהא אפילו רבן שמעון בן גמליאל דאמר בפרק בתרא דכתובות (דף ק:) כתובת אשה דאורייתא לאו ממש דאורייתא אלא אית ליה סמך מדאורייתא כדאמרין התם בפ"ק (דף י.) מכאן סמכו חכמים לכתובת אשה מן המורה אלא תנא דנקט כתובה מילתא אגב אורחיה קמ"ל דעוברת על דת לרביה התראה להפסיד כתובתה: רב אשי אמר בשם שחגרת וגידמת אינה שותה דכתיב והעמיד והעמיד לא ממעט אלא גוסס בפ"ק דערסין (דף ד.) וכן העמדה דכתיב נקדשים בעלי מומין דאמרי' בפרק השאטח (חולין ג.) שחטה ועדיין מפרנסת דנת העמדה והערכה היא וגני יבס כתיב (דברים כה.) ועמד ואמר ואפ"ה חליץ נחתכו רגליו [למתן] בן הארבעה מינה מחליה לא תקשי דהתם מפרש טעמא משום דכתיב בה מעל רגלו ועיקר קרא דועמד ואמר כדריש ליה כפסרי מלמד שאינו אומר דכרו אלא בעמדה ו ותיורין מרבי רחמנא בן חדש לערסין ש"מ דאשהעמדה ממש לא קפיד רחמנא וכן בהמה בעלת מום עיקרה לפדיון עומדת ולא חילק בה הכתוב בין בעלת מום אפי' נשברו או נחתכו רגליה דלא עדיפא מאדס דלא קפיד קרא אעמידמו: דכתיב והעמיד בהן את האשה ונתן ע"י בטיה. אי קשיא דהכל משמע דרב אשי בעי קרא דכתיב ונפרק נגמר דין (פאהרין מה): אמרי' אמר ליה מר קשישא בניה רב חסדא לרב אשי וימי לא נענין קרא דכתיב והמתן היה אחד מהס גידס או חירג וכו' מאי טעמא לאו מרשע דנענין קרא דכתיב לא משום דכיליה קרא ימירא הוא דמשמע אי לאו דהו ימירא דלא נענין קרא דכתיב ונעלם ממישה וכן והעמיד דאמר רב אשי איכא למימר הוא דהא כתיב והעמידה למימר קרא ימירא דהוה מצי למימר ונעלם ממישה וכן והעמיד דאמר רב אשי איכא למימר קרא ימירא הוא דהא כתיב והעמידה

כו.

עין משפט
נר מצוה

א ב ג מ"י פט"ו מהל' אסורי ביאה הלכה כ' עוש"ט אה"ע פסוק ד פסוק טו: ד [נמי] פ"ה מהל' פוסה ה"י י עוש"ט אה"ע פי' קעמ ספי' ו: פ"ה ר' ו מ"י פ"ג מהל' פוסה הלכה כ' והלכה ג: ו

תוספות שאנין

דומה לטון קלסה ולטון חסד הוא כדאמרין בנדה דומת עירך עולתה בין וכן מידם הוה דיימא חמותיה מיהו: סזו עומדת בחוקת כשרות. הבת עומדת בחוקת כשרות ולטיפה פסולה לא חיישין דרוב בעילות אחר הבעל ומבעלה נתעברה: וקינא והביא אחר ורחמנא המקנא לה ישקנה. ואי קשיא כתיבו נמי כתיב וקנא (והביא) את אשתו דמשמע בעלה יקנא לה ולא אחר. הא איתביב מאיש איש (אשר תשמה אשה תחת אישה) ל"ה: רב אשי אמר כו' מר מפרש היקשא דאיש ואי קשיא דאשה ומר מפרש היקשא דאשה לאיש ולא פליגי: הדרן עלך ארובה